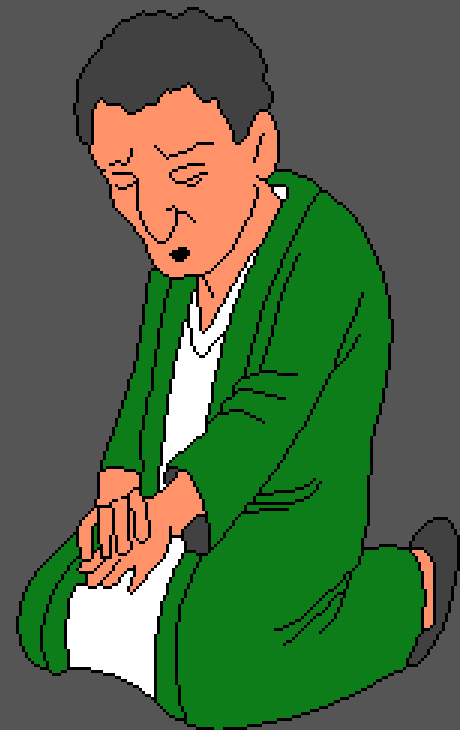

Beibl i Blant
yn cyflwyno

Jeremeia, y
proffwyd trist

Awdur: Edward Hughes

Lluniau gan: Jonathan Hay

addaswyd gan: Mary-Anne S.

Cyfieithydd: Catrin Roberts

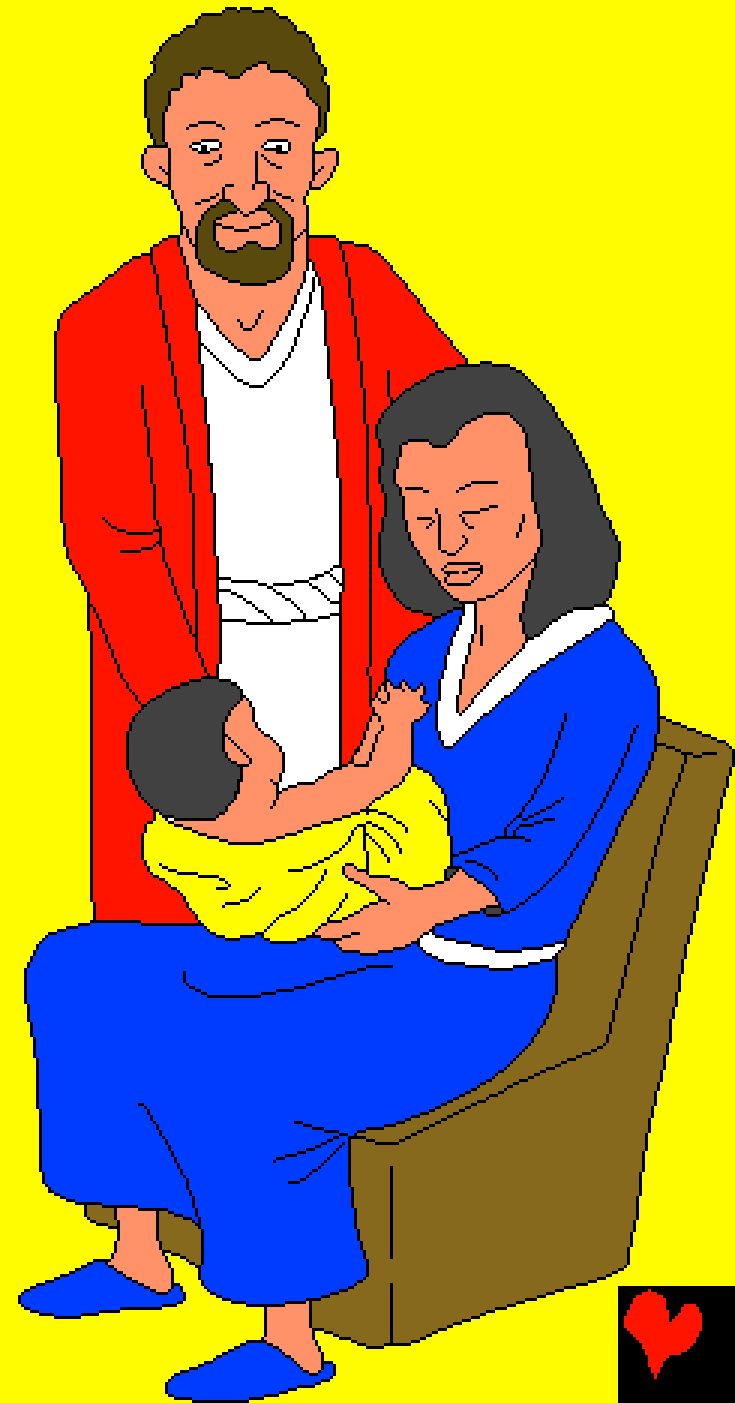
Cynhyrchwyd gan: Bible for Children
www.M1914.org

©2017 Bible for Children, Inc.

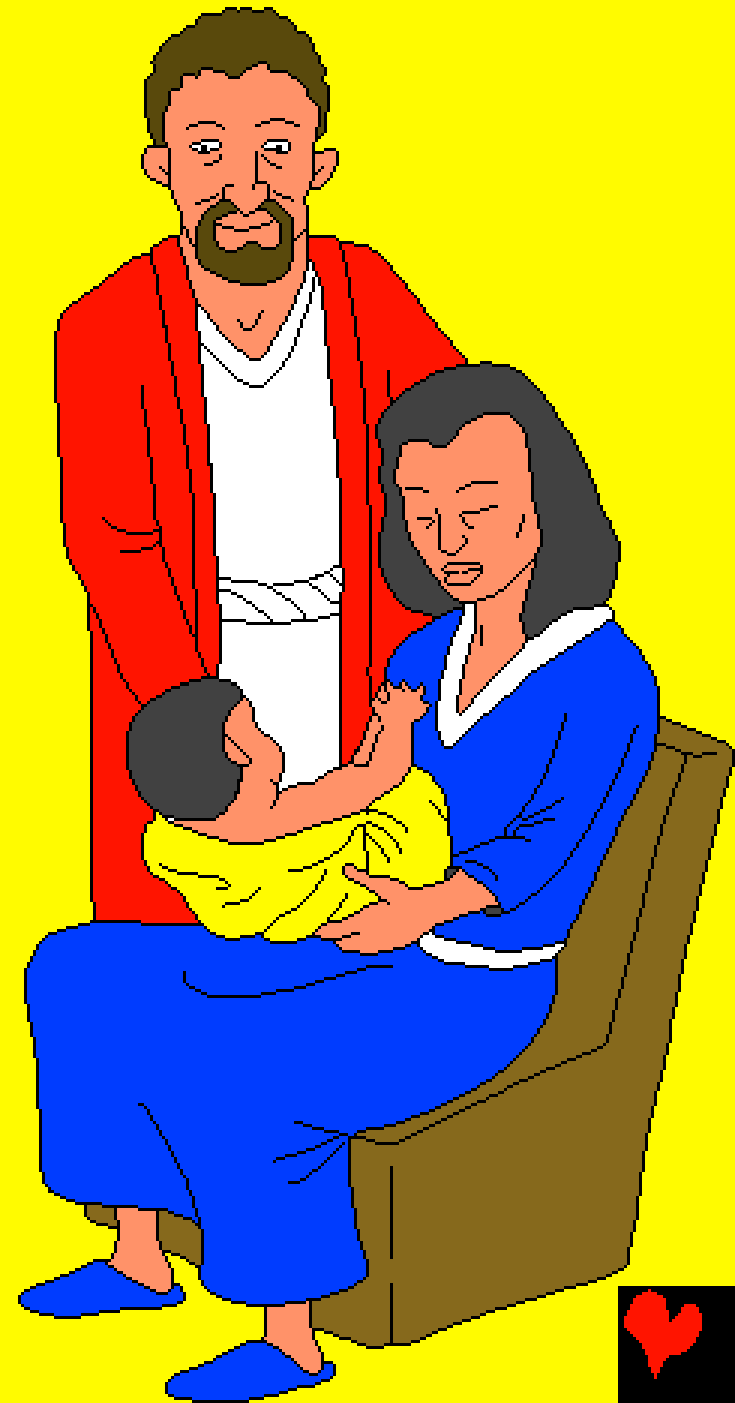
Trwydded: mae gennych hawl i gopio
neu argraffu'r stori hon, ar yr amod
nad ydych yn ei gwerthu.

Cafodd Jeremeia ei
eni i deulu crefyddol
yn nheyrnas Jwda.
Roedd ei dad,
Chilceia, yn offeiriad.
Roedd y teulu'n byw
mewn tref o'r enw
Anathoth, yn
agos at Jerwsalem.

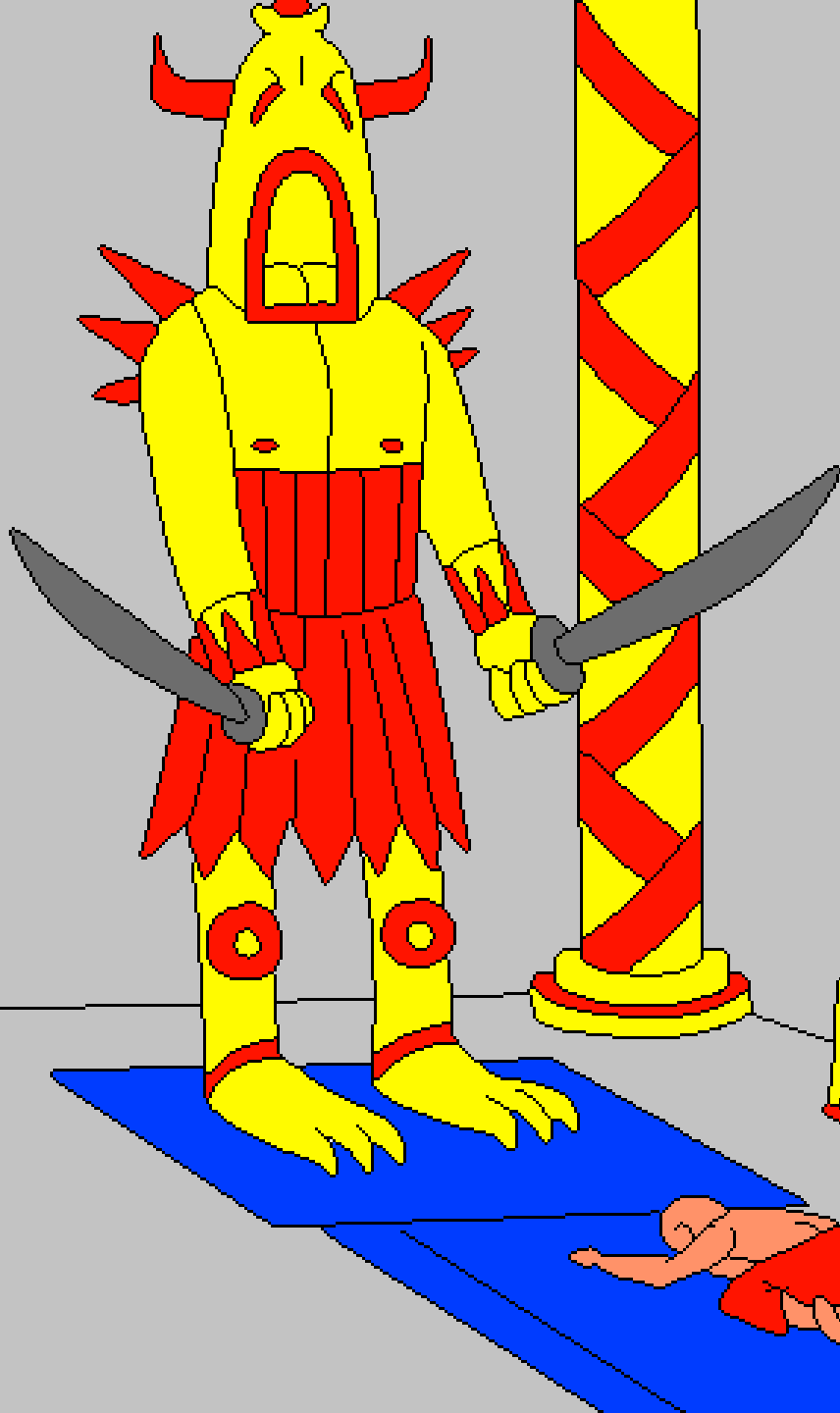

Tybed oedd rhieni
Jeremeia yn meddwl
y byddai e hefyd yn
mynd yn offeiriad?
Ond roedd gan Dduw
gynlluniau eraill.

Adeg geni
Jeremeia,
doedd pobl
Dduw ddim
yn ufuddhau
i Dduw.

Roedd bron
pawb, o'r brenin
i'r gweithiwr lleiaf
pwysig, yn addoli
duwiau ffug - hyd
yn oed yn nheml
sanctaid Duw
ei hun!

Siaradodd Duw gyda
Jeremeia
pan oedd
e'n ddyn
ifanc.

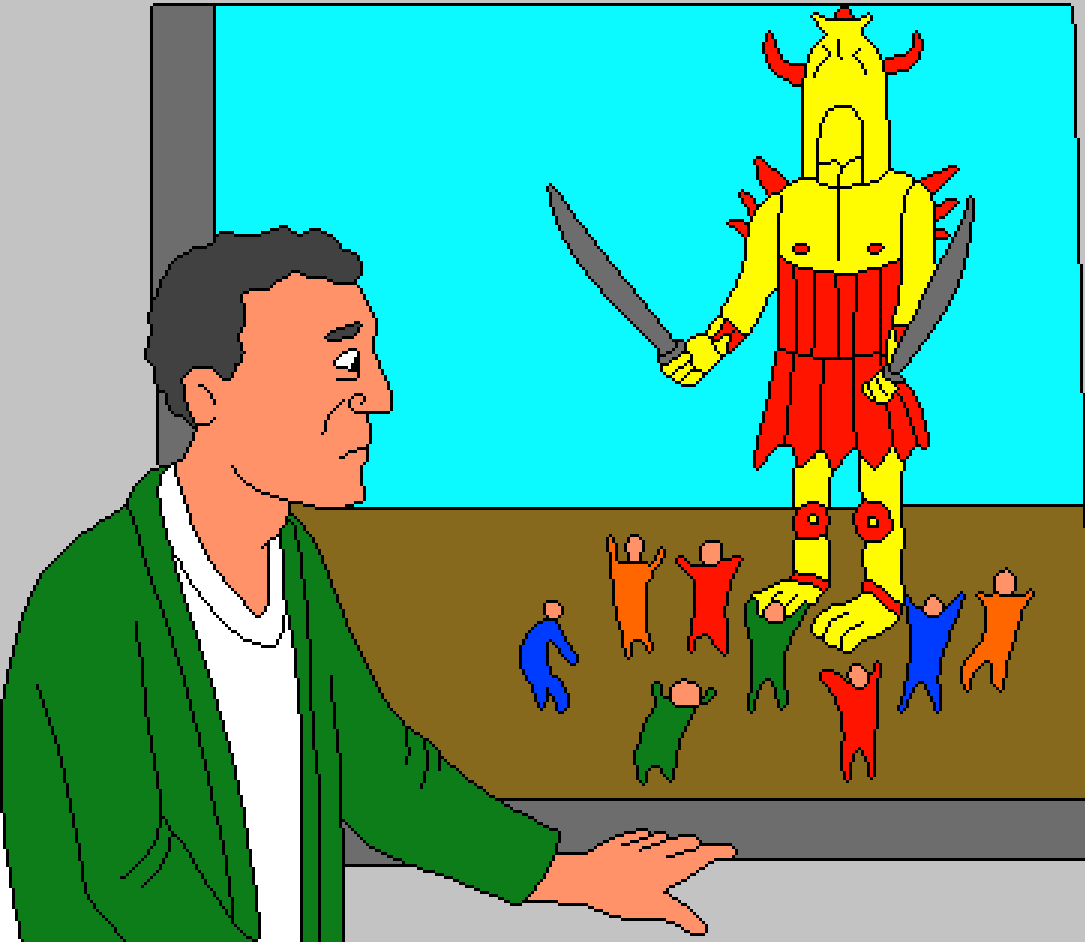
Dywedodd, "Rôn
i'n dy nabod di cyn i ti gael dy eni.

Wnes i dy benodi
di'n broffwyd
i siarad
ar fy
rhan."

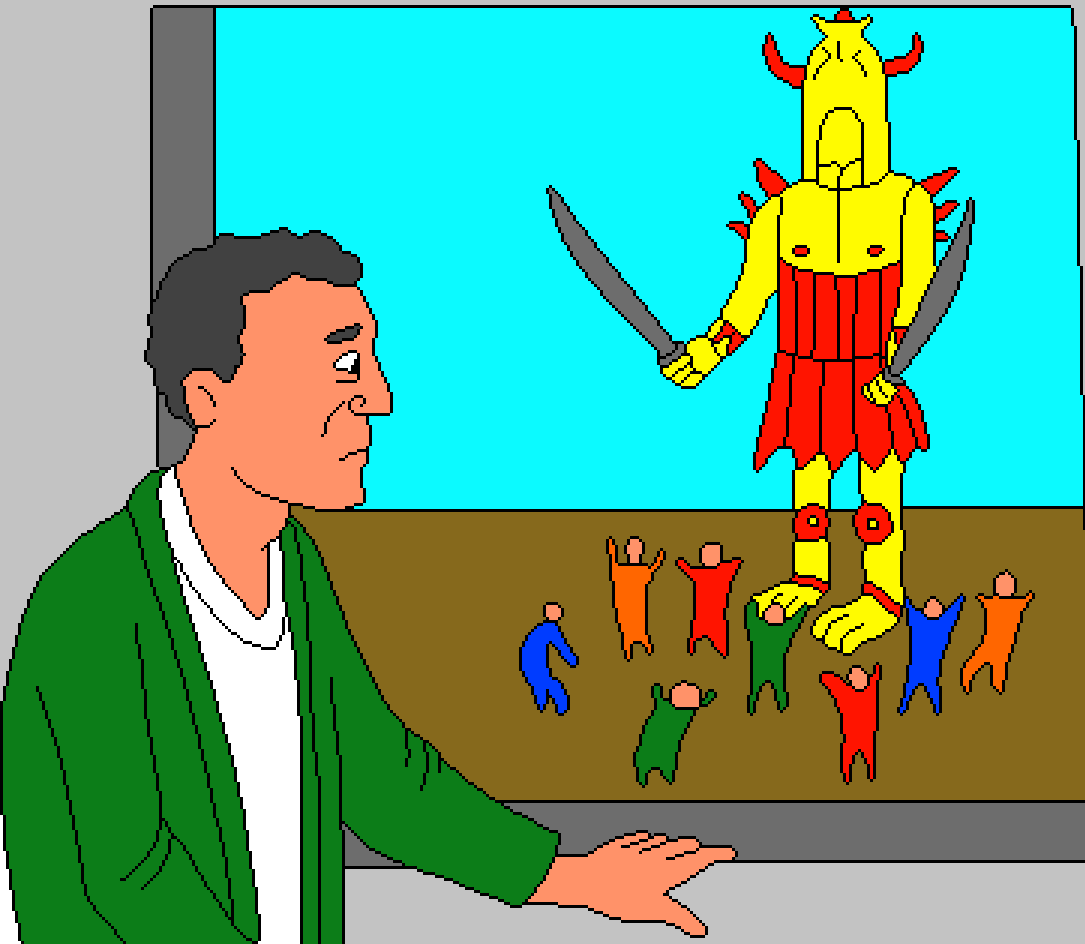

Roedd geiriau Duw fel petai nhw'n
dychryn Jeremeia. "O! ARGGLWYDD
Dduw!" gwaeddodd, "alla i ddim
siarad ar dy
ran di, dw i'n
rhy ifanc."
Doedd e ddim
yn blentyn -
roedd e'n
ugain oed.

Ond doedd Jeremeia ddim yn meddwl y gallai e siarad dros Dduw yn erbyn yr holl ddrygioni oedd o'i gwmpas.

gwmpas.

"Paid bod ag ofn," meddai
Duw wrth Jeremeia.

"Byddi di'n
mynd i

ble
dwi'n
dy anfon
di ac yn
dweud beth
dw i'n ddweud
wrthot ti.

Bydda i gyda ti." Yna
gwnaeth Duw
rywbeth

arbennig
- dyma fe'n
cyffwrdd ceg
Jeremeia.

Rhoddodd Duw gryfder, dewrder
a doethineb i Jeremeia. Aeth ati
i siarad yn ddewr o flaen pobl, a'u

hatgoffa
fod Duw yn
eu caru
ac am eu
helpu.

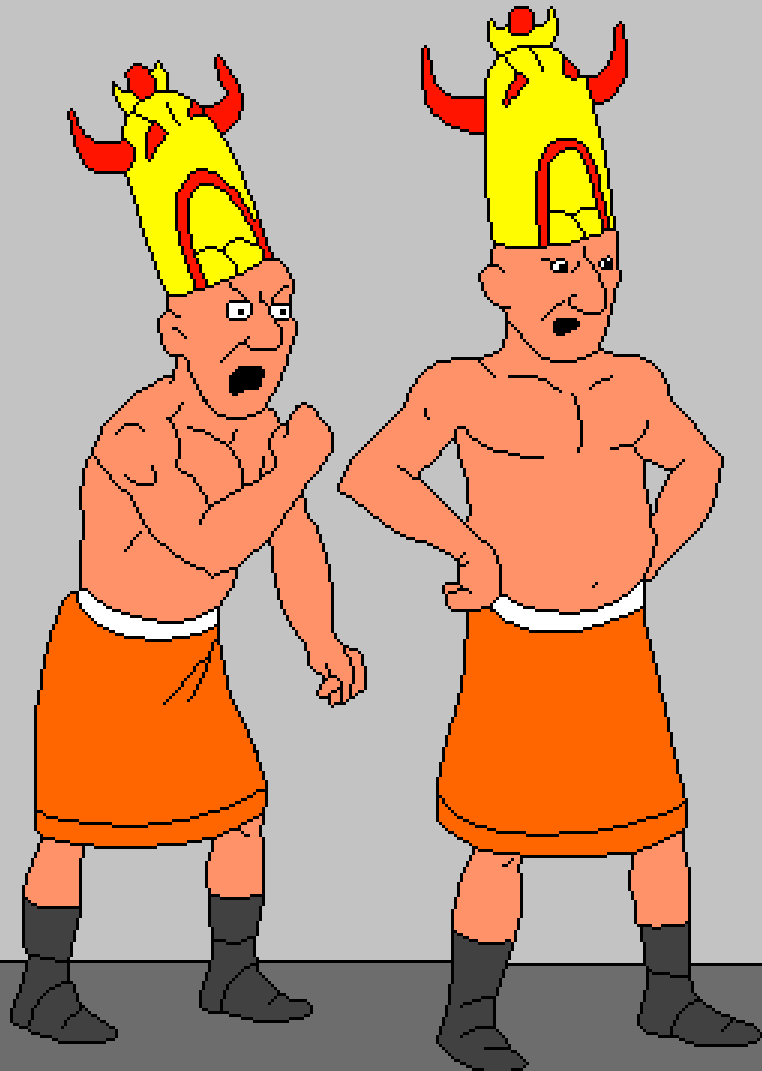
Ond doedd neb yn gwranddo arno.
Dim hyd yn oed y brenin.

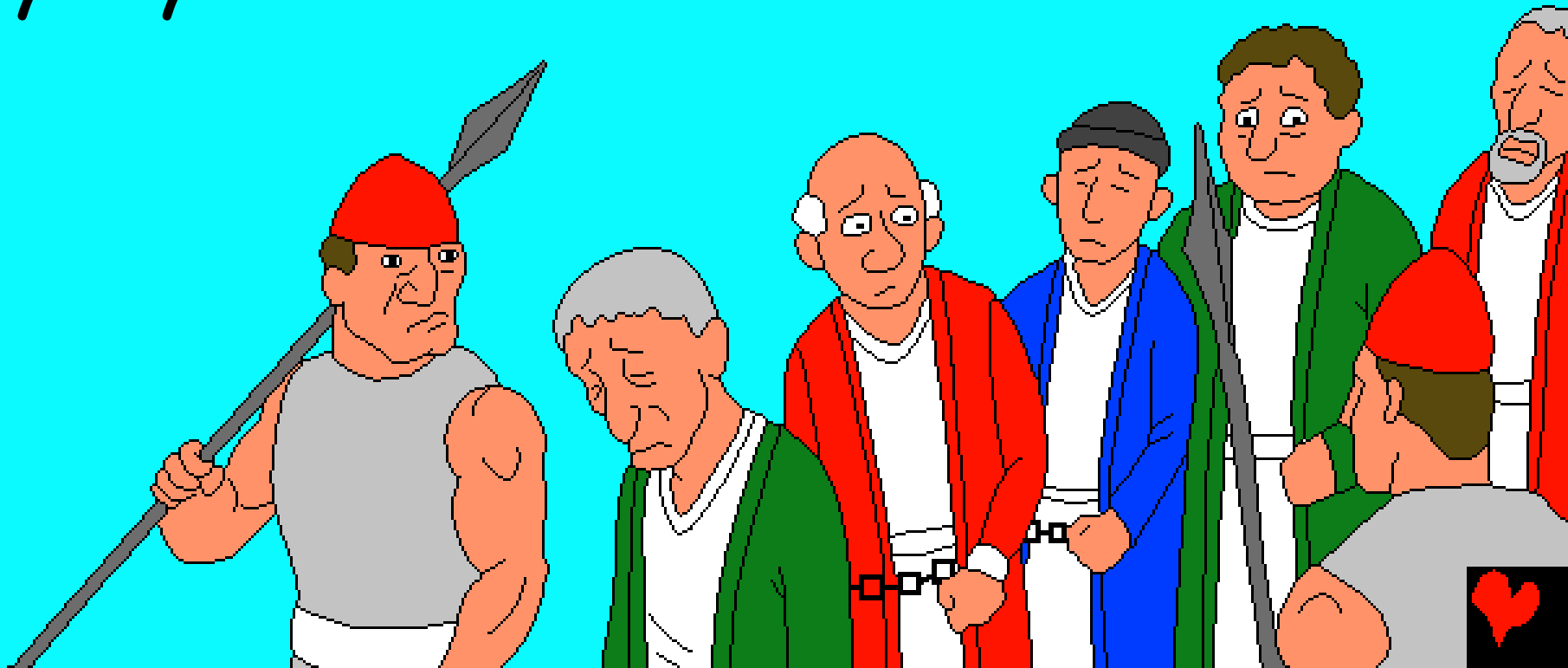
Roedd hyd yn oed yr offeriaid
yn flin, yn dweud wrtho am stopio
siarad am
Dduw.

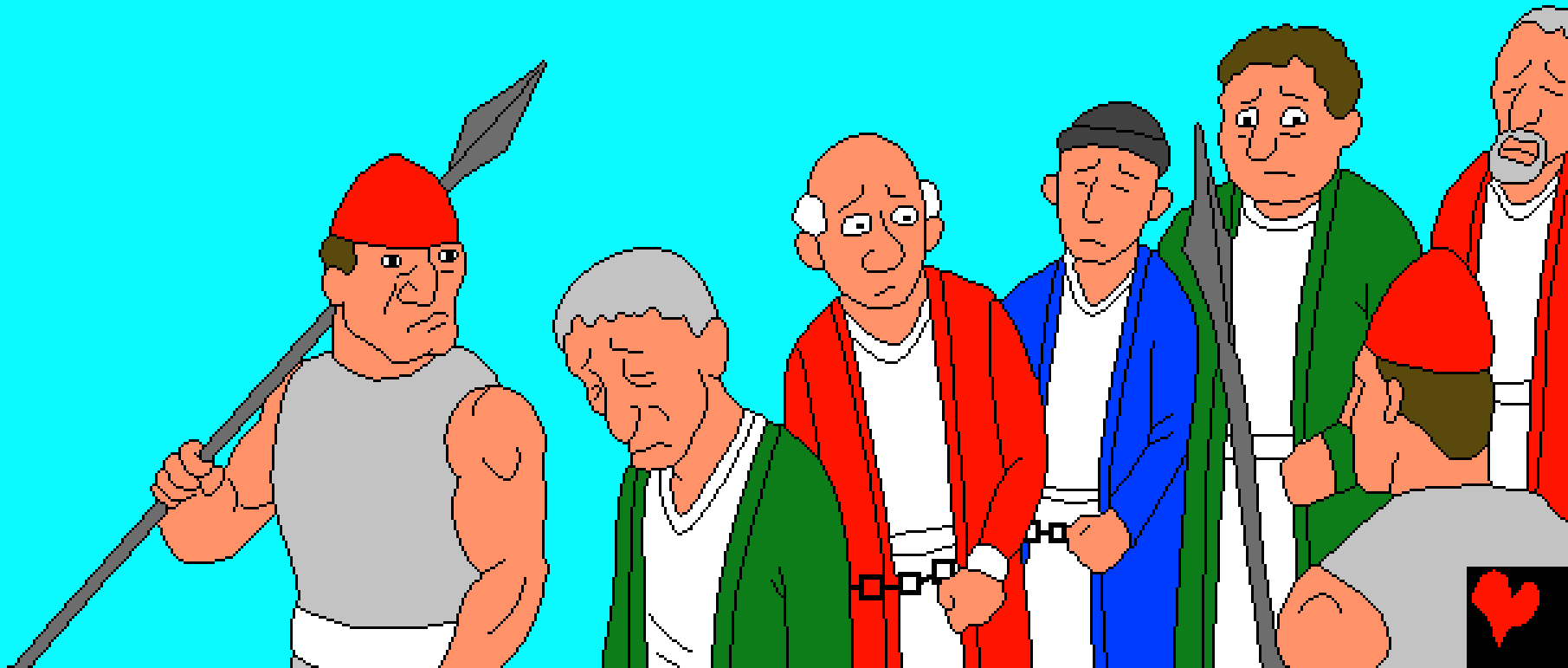
Roedd yna broffwydi ffug
yno hefyd, yn cyhuddo Jeremeia o
ddweud
celwydd.

Beth wnaeth Jeremeia oedd
atgoffa'r bobl bod teyrnas Israel,
yng ngogledd y wlad, wedi troi cefn
ar Dduw tua cant o flynyddoedd cyn
hynny.

Roedd eu gelynion, yr Assyriaid,
wedi eu concro ac wedi symud pob
un o'r Israeliaid i fyw i wledydd pell.

Erbyn hyn, roedd pobl

Jwda,
teyrnas y de, wedi troi
cefn ar Dduw. Roedd
byddinoedd y
gelyn wedi
dechrau martsio
tuag atyn nhw!

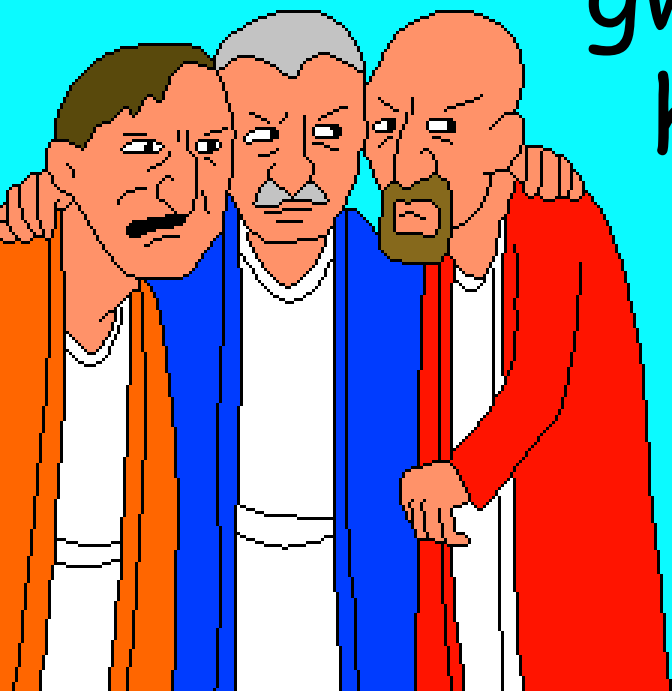

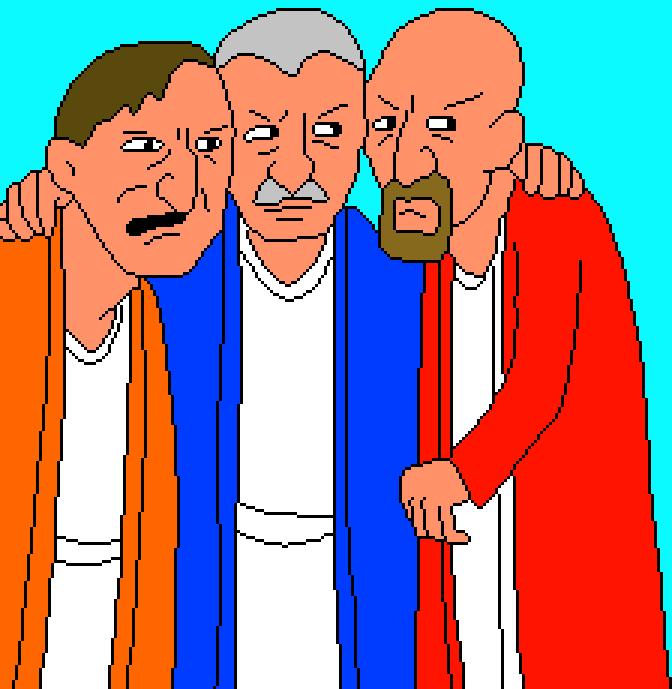
Oedd Duw yn mynd
i adael iddyn nhw
goncro ei bobl
a'u gorfodi
i adael eu
gwlad?

Fe wnaeth y bobl drystio eu
duwiau ffug. Oedd y duwiau
yma yn gallu amddiffyn nhw
rhag y gelyn? Na! Dim ond
Duw oedd yn gallu
gwneud
hynny.

Roedd y bobl mor flin gyda
Jeremeia, fe wnaethon nhw
gynllunio i'w ladd e.
Ond fe wnaeth Duw
amddiffyn ei was.

O'r diwedd, dywedodd Duw rywbeth
wnaeth synnu Jeremeia. Dywedodd,
"Paid gweddio dros y
bobl yma. Na i ddim
gwrando arnyn nhw
nes bydda'n nhw'n
barod i wrando
arna i."

Fe wnaeth
Jeremeia
rybuddio'r brenin
ei fod yn mynd i
golli'r frwydr yn
erbyn byddin
Babylon.
Gwylltiodd y brenin
a taflu Jeremeia

i'r carchar.

Ond hyd yn oed
yn y carchar,
daliodd Jeremeia
ati i bregethu a
trystio Duw.

Ar ôl dod allan
o'r carchar,
dechreuodd
Jeremeia
bregethu
eto i'r
brenin
a'r bobl,

a dweud bod yn
rhaid iddyn nhw
droi nôl at
Dduw, a'i
drystio.

Y tro hwn,
dyma'r brenin
yn gorchymyn i
Jeremeia gael
ei ollwng i

lawr pydew
dwfn a
mwdlyd.

Ond roedd Duw ar waith yng nghalon
y brenin. Heb i neb arall wybod, fe

wnaeth y
brenin
achub
Jeremeia,
a gofyn
iddo beth

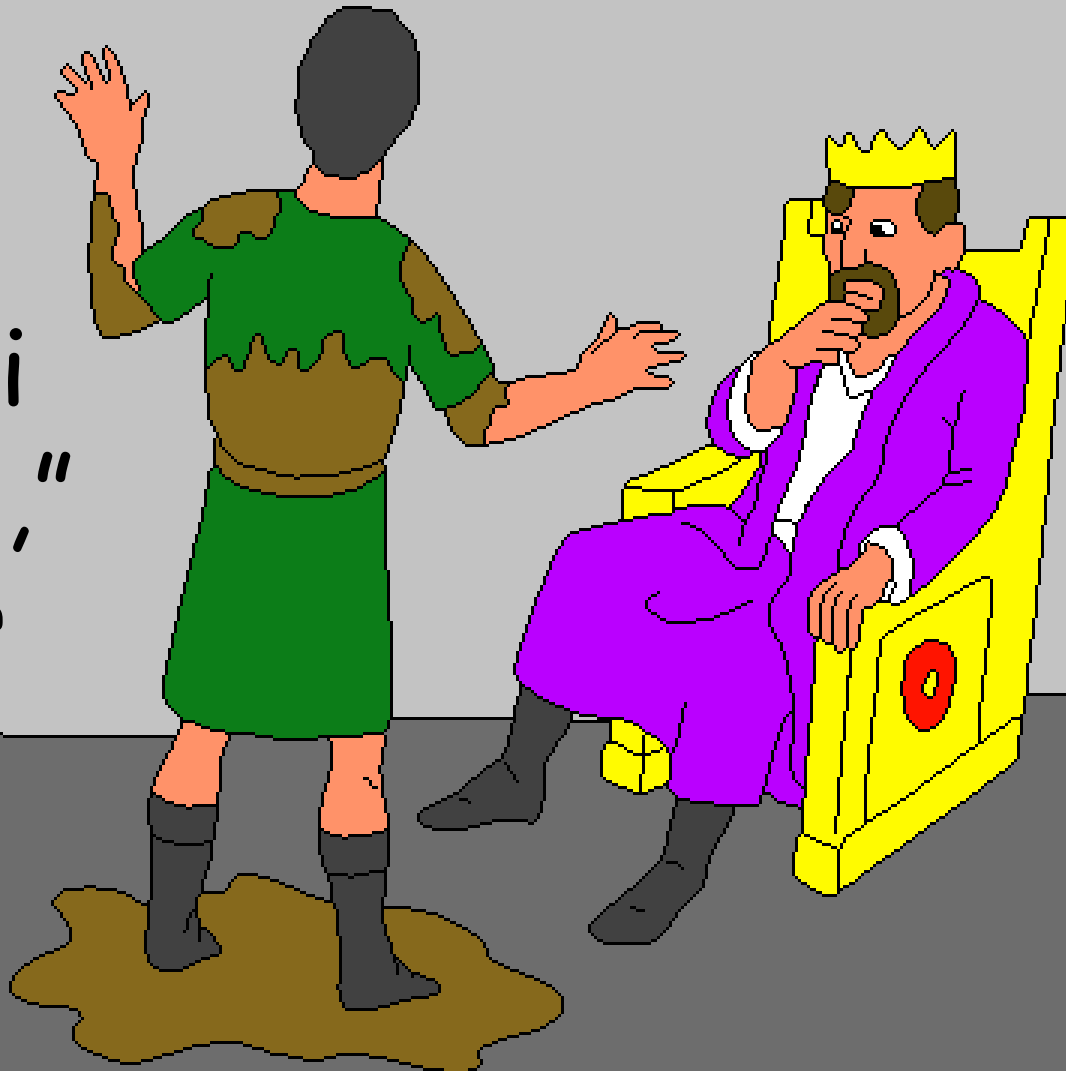

oedd Duw
am iddo ei wneud.

"Bydd yn barod i gael dy ddal yn
gaeth, ac fe gei
di fyw,
dyna
mae
Duw'n ei
ddweud,"
oedd yr

ateb.

Fe wnaeth byddin Babylon
goncro Jerwsalem a holl
wlad Jwda. Dyma nhw'n
dinistrio'r
waliau a'r
adeiladau

a llosgi
popeth.

Dywedodd Duw y byddai'r
bobl yn gaeth am saith
deg o flynyddoedd, ac
yna byddai'n
dod â nhw
nôl i

Wlad yr
Addewid.

Jeremeia, y proffwyd trist

Stori o Air Duw, y Beibl

sydd i'w gweld yn

Jeremeia

"Pan ddatguddir dy air, bydd yn goleuo."

Salm 119:130

Y Diwedd

Mae'r stori hon o'r Beibl yn dysgu ni am ein Duw rhyfeddol. Fe wnaeth ein creu ni, ac mae eisiau i ni ei adnabod.

Mae Duw yn gwybod bod ni wedi gwneud pethau drwg, beth mae e'n galw'n bechod. Cosb pechod ydy marwolaeth, ond mae Duw yn dy garu di gymaint nes ei fod wedi anfon ei unig Fab, Iesu, i farw ar Groes, a chymryd y gosb am dy bechod di. Yna daeth Iesu'n ôl yn fyw a mynd adref i'r Nefoedd! Os wyt ti'n credu yn Iesu ac yn gofyn iddo faddau dy bechodau, mae'n barod i wneud hynny! Bydd yn dod i fyw ynot ti nawr, ac fe gei di fyw gydag E am byth.

Os wyt ti'n credu bod hyn yn wir, beth am ddweud hyn wrth Dduw: Annwyl Iesu, rwy'n credu i ti ddod yn ddyn i farw dros fy mhechodau, a dy fod ti'n fyw eto. Os gweli'n dda, tyrdd i mewn i'm bywyd.

Maddau fy mhechodau i mi gael bywyd newydd nawr, ac yna un diwrnod bod hefo ti am byth. Helpa fi i fod yn ufudd i ti, a byw fel plentyn i ti. Amen.

Darllena'r Beibl, a siarad gyda Duw bob diwrnod! Ioan 3:16

